

Beste medeparochianen,
broeders en zusters,

We zijn op weg naar Kerstmis.
En in deze voorbereidingstijd,
de zogenaamde Adventstijd,
ontmoeten wij de figuur van Johannes de Doper.
Hij wil ons voorbereiden
op de komst van Jezus Christus.
Hij maakt voor ons de weg vrij
om Jezus Christus te ontmoeten.
Hij maakt als het ware de bergen minder hoog
en de dalen minder diep.
Kortom, hij haalt alle blokkades weg.

Ik moest daarbij even denken aan deze vergelijking.
Het is alsof Johannes de Doper
de negatieve bril, die wij soms op hebben,
van ons wil afnemen,
zodat wij weer helder kunnen zien
hoe liefdevol God is.
Want weet u, ik denk dat wij echt heel vaak
een negatief beeld hebben van God.
Dan kijken wij als het ware door die negatieve bril
en zien we niet hoe liefdevol God is.

Mag ik u eerst eens twee voorbeeldjes geven
van een negatieve bril:
U weet, ik houd ontzettend veel van klassieke muziek.
Maar ik weet ook dat heel veel mensen zeggen:
"Klassieke muziek, vreselijk!
Zo zwaar, zo somber, zo saai.
En sommigen zeggen zelfs:
"Ik word er bijna depressief van!"

Nou, dat herinner ik me ook nog wel
toen ik heel jong was.
Dan draaide mijn moeder zondags 's middags
altijd klassieke muziek,
en ik vond dat altijd buitengewoon saai en vervelend.
Totdat mijn oudste broer zijn eerste grammofoonplaat kocht:
"Het vioolconcert van Mendelssohn."
Oh, wat was dat mooi!
Toen ging voor mij voor het eerst
de deur naar de klassieke muziek echt open.
En die is daarna nooit meer dicht gegaan!
Door welke bril kijken wij naar klassieke muziek?

Een ander voorbeeldje, waar ik als priester
natuurlijk niet zoveel verstand van heb,
maar het is wel een mooi voorbeeld.
Als een vrouw moeder wordt,
-negen maanden zwanger en dan de bevalling,-
dan kun je daar natuurlijk ook
op verschillende manieren naar kijken.
Natuurlijk als iets heel moois.
Maar we weten ook dat een bevalling
toch altijd behoorlijk zwaar zal zijn.
En er zijn zelfs moeders die in het kraambed sterven.
Maar het is natuurlijk niet goed
om alleen maar naar het negatieve te kijken.
Mijn vader zei als arts altijd:
"Een zwangerschap is geen ziekte!"
Iedereen moest dan een beetje lachen.
Maar zo is het natuurlijk wel.
En daarom is het wel eens goed
om het zo te zeggen:
Een zwangerschap is natuurlijk geen ziekte!

En zo denk ik dat ook wij soms wel eens
een eenzijdig negatief beeld hebben van God.

'Bij God mag niets, alle pleziertjes worden ons verboden,
wij krijgen altijd op ons kop, worden veroordeeld,
en doen het nooit goed genoeg.'

Ja, als dat alleen je beeld van God is,
dan kan ik me voorstellen dat je God liever afschaft,
zowel in je denken als in je doen en laten.

En natuurlijk moet God wel eens ingrijpen.
Als een vader zijn zoontje ineens
de weg op ziet rennen
en bijna onder een auto ziet komen,
ja, dan moet de vader wel even
heel snel en hardhandig ingrijpen
om zijn zoontje voor een auto weg te slepen.
Ja, en misschien schrikt een kind dan even heel erg
en zet het op een huilen van jewelste.
Maar dan zal de vader zijn zoontje ook
onmiddellijk weer troosten,
opgelucht dat er niets ernstigs is gebeurd.

Troosten.

Dat hoorden we ook zo mooi in de eerste lezing.

"Troost, troost mijn volk."

Kennen wij dat beeld van God?

Of zien we Hem toch alleen maar
als een straffende vader?

Alleen als wij onze negatieve bril kunnen afzetten,
zullen wij kunnen zien hoe God
ook een troostende Vader kan zijn.

Of, zoals we ook zo mooi hoorden in de eerste lezing:

"Als een herder zal Hij zijn schapen weiden."

En zo mogelijk nog mooier:

"Hij zal zijn lammetjes dragen tegen zijn boezem,
zijn schapen met zachte hand geleiden."

Wat is ons beeld van God?

Kijken we alleen maar door een negatieve bril?

Ik denk dat Henry Nouwen,
de katholieke priester die ik hier zo vaak noem,
ons vooral heeft geleerd
om onze negatieve bril af te zetten,
om zo de liefde van God weer te kunnen zien.

Wist u dat 'onze' Henry Nouwen,
een priester uit onze eigen Rooms Katholieke kerk,
in Protestantse en Evangelische kerken
misschien nog wel meer bekend en geliefd is
dan in onze eigen Katholieke kerk?
Maar gelukkig beginnen ook wij als Katholieke kerken
hem steeds meer te waarderen.
Henry Nouwen helpt ons om onze negatieve bril af te zetten
en om te zien hoe liefdevol God is.
En als God ons een keer moet wegslepen voor een auto,
dan is dat alleen maar om ons te redden.

Tot slot nog een voorbeeldje uit het leven
van Henry Nouwen zelf.
Hij gaf eens een college aan de Harvard Universiteit
waarbij de studenten aan zijn lippen hingen.
Iedereen was wild enthousiast.
En toch was er één student die na afloop tegen hem zei:
"Nou, ik vond het allemaal maar onzin!"
Waarop Henry Nouwen zei:
"Dat was nou de enige opmerking
die bij mij bleef hangen
en die in één klap alle andere complimenten
van tafel afveegde."
Zo gevoelig kunnen wij soms zijn voor het negatieve.
Laten we daarom steeds opnieuw er voor zorgen
dat onze brillenglazen weer schoon worden!
Of, zoals Johannes de Doper het zei:
"De heuvels lager maken en de dalen vullen."
Dan zullen we weer zien hoe liefdevol God is.
Amen.